

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 P 100584 21 Gž

Novi Travnik, 18.05.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Nijaz Krnjić predsjednik vijeća, Stana Imamović i Alma Islamović članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M.Z. sin R. iz B., zastupan po punomoćnici Melhisi Šabić, advokat iz Gornjeg Vakufa-Uskoplje, protiv tuženih N.Č. iz B.,, zastupana po punomoćnici Emini Begić, advokat iz Bugojna i S.Z. iz P.,, zastupana po punomoćniku Ivici Dragunu advokat iz Bugojna, radi utvrđenja vlasništva na pokretnim stvarima, vrijednost spora 500,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljena protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 100584 20 P od 10.09.2021. godine, u sjednici vijeća održana 18.05.2022.godine donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tužitelja se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 100584 20 P od 10.09.2021. godine.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenje da je vlasnik pokretnih stvari i to televizor LCD-LG crne boje, veš mašine marke Gorenje, kombinovanog električnog šporeta marke Beko, stola za dnevni boravak od punog drveta i garniture za spavaću sobu (ormar i krevet sa ležajem) i da se slijedom prednjeg utvrđenja proglasi nedopušteni izvršenje na ovim stvarima u postupku koji se vodi pred prvostepenim sudom u predmetu broj 46 0 Mal 086777 19 I, a rješenje o izvršenju u istom predmetu ukine i stavi van snage, te da mu tužene solidarno naknade troškove parničnog postupka (stav prvi izreke). Tužitelj je obavezan da tuženoj N.Č. naknadni troškove parničnog postupka u iznosu od 960,00 KM (stav drugi izreke).

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavio iz svih žalbenih razloga propisanih članom 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku. U bitnom navodi da provedeni dokazi nisu propisani u skladu sa odredaba člana 8. Zakona o parničnom postupku jer su isti cijenjeni selektivno i pogrešno, pri čemu posebno ukazuje na dokaze o prebivalištu drugotužene, koja ne živi u B. na naznačenoj adresi, da je popis sporni stvari izvršen u njegovoj kući jer postoji dvije kuće od kojih je jedna vlasništvo oca tužitelja, da se u konkretnom slučaju radi o utvrđenju prava vlasništva na pokretnim stvarima, pri čemu je nebitna adresa stanovanja drugotužene, nego činjenica da su te stvari vlasništvo tužitelja. Prije svega ukazuje da je pogrešno cijenjen akt Ministarstva unutrašnjih poslova od 29.10.2019. godine iz koga proizilazi da na adresi Gromile I/2 u Bugojnu živi suprug drugotužene, akt Službe za

zapošljavanje Mostar, akt Ministarstva unutrašnjih poslova Hercegovačko-neretvanjskog kantona od 10.07.2019. godine iz kojih sud nije mogao utvrditi činjenice na kojima temelji pobijanu presudu, da obrazloženje pobijane presude ne sadrži ocjenu provedenih dokaza niti činjenice na osnovu kojih bi sud mogao donijeti ovakvu presudu, zbog čega su počinjenje povrede člana 125. i 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku kao i prava zagarantovana članom 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda. Kako provedeni dokazi nisu cijenjeni na propisani način odlučne činjenice nisu potpuno i pravilno utvrđene a pobijana presuda je zasnovana na pogrešnoj primjeni člana 11. stav 2. Zakona o prebivalištu i boravištu državljanina BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 32/01, 56/08 i 58/15) član 32. stav 1. Zakona u posjedovanju u zapošljavanju i socijalnoj sigurnosti nezaposlenih osoba („Službene novine Federacije BiH“ broj 41/01, 22/05 i 9/08). Iz navedenih razloga predlaže ovom sudu da preinači pobijanu presudu i usvoji tužbeni zahtjev tužitelja. Potražuje naknadu za sastav žalbe u iznosu od 240,00 KM.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa prvostepenog suda proizilazi da je prvotužena protiv drugotužene 04.10.2019. godine podnijela prijedlog za izvršenje na osnovu pravomoćne i izvršne presude prvostepenog suda broj 46 0 Mal 086777 18 Mal od 23.04.2019. godine kojom je izvršenica obavezana da tražiteljici izvršenja isplati iznos od 745,00 KM sa pripadajućom zateznom kamatom i 1.000,00 KM na ime troškova parničnog postupka, da je u prijedlogu navedena adresa izvršenice B.,..., da je predloženo izvršenje usvojeno rješenje od 11.10.2019. godine, a kao predmet i sredstvo izvršenje je predloženo popis i procjena pokretnih stvari izvršenice, da je 13.10.2020. godine sudski izvršitelj na naznačenoj adresi izvršio popis pokretnih stvari koje su predmet ovog spora, da je tužitelj zatečen na licu mjesta i koji se predstavio kao vlasnik kuće i pokretnih stvari koje su popisane i na te okolnosti sudskom izvršitelju dao na uvid posjedovni list broj 1058 k.o., da je zaključkom od 29.10.2020. godine tužitelj od strane izvršnog suda pozvan da dostavi relevantne dokaze kojima dokazuje da je vlasnik opisanih pokretnih stvari, te da je kao treće lice izjavio prigovor na rješenje o izvršenju nakon čega je sud po osnovu iz člana 52. Zakona o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16), da je zaključkom od 02.12.2020. godine tužitelj upućen da u sudskom postupku dokaže pravo vlasništva na popisanim pokretnim stvarima.

Predmet tužbenog zahtjeva je utvrđenje da su televizor LCD-„LG“ crne boje, veš mašine marke „Gorenje“, kombinovani električni šporet marke „Beko“, stol za dnevni boravak od punog drveta i garnitura za spavaću sobu (ormar i krevet sa ležajem) vlasništvo tužitelja i da se izvršenje nije dopušteno na ovim pokretnim stvarima.

Iz sadržaja odredbi člana 7. stav 1. i 123. stav 1. Zakona o parničnom postupku proizilazi da je dužnost stranaka da iznesu činjenice i izvedu dokaze kojima

će kod suda stvoriti uvjerenje o osnovanosti istaknutih. Ukoliko tužitelj predloženim dokazima u tome ne uspije, sud je dužan odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Po prijedlogu parničnih stranaka uvid u račun broj 73/2014 od 23.05.2014. godine, 35/12 od 07.02.2012 godine, račune od 15.08.2011 godine, od 05.11.2014 godine, zemljišnoknjižni izvadak broj 737 k.o., popisni List broj 1058 k.o., rješenje Službe za finansije i inspekcijski nadzor broj 07-23-01034-18 od 22.10.2018 godine, zahtjev za izlazak građevinskog inspektora, akt Službe za finansije i inspekcijski nadzor broj 07-23-01640-18 od 20.06.2018 godine, rješenje Općine Bugojno broj 07-23-00159-20 od 10.09.2020 godine, urgencija od 07.10.2020 godine, akt Službe za finansije broj 07-23-019000-18 od 24.03.2021 godine, rješenje Općinskog suda Mostar broj Tt-O-987/09 od 07.01.2010 godine, uvjerenje o poreznoj registraciji društva „Fortuna“ d.o.o. Prozor- Rama, uvid u spis broj 46 0 Mal 086777 19 I, u potvrdu o prebivalištu drugotužene i kopija lične karte, zapisnik broj 46 0 Mal 086777 19 I od 18.01.2021 godine, zapisnike o popisu stvari od 13.10.2020 godine, 07.10.2020 godine, 02.10.2020 godine, obavještenje Službe za zapošljavanje HNK broj 014-3-05-1-4-759/2019 od 09.07.2019 godine, obavještenje MUP HNK broj PB3-615/2-19 od 10.07.2019 godine, uvid u spis ovog suda 46 0 Mal 086777 19 I. prekršajni nalog broj 106.825.236.1, odgovor Općine Bugojno broj 04-05-00173-21 od 27.01.2021.godine i rješenje o trajnoj odjavi trgovine broj 04-20-01186-18 od 20.12.2018.godine, prigovor trećeg lica od 04.11.2020.godine, rješenje ovog suda broj 46 0 Mal 086777 20 Gži od 17.06.2020.godine i zahtjev broj ZDI-01-01/21 sa potvrdom o prijemu. Pored toga saslušan je N.H. i parnične stranke.

Članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku je propisano da će sud na osnovu slobodne ocjene dokaza, cijeneći ih savjesno i brižljivo, utvrditi relevantne činjenice za donošenje pravilne i zakonite odluke u konkretnoj pravnoj stvari. Kako stranke često predlažu i dokaze za koje se u toku postupka ispostavi da nisu relevantni, takve dokaze sud nije obavezan cijiniti niti posebno obrazlagati. U tom pravcu upućujemo na pravni stav Vrhovnog suda Federacije BiH iz odluke broj 65 0 Ps 027064 14 Rev od 10.02.2015. godine i odluku Ustavnog suda BiH broj AP 3074/17 od 31.01.2018. godine u kojoj je Ustavni sud ukazao na standarde koje mora sadržavati svaka odluka.

Odlučna činjenica koju je tužitelj, na kome je bio teret dokaza, morao dokazati je da su predmetne pokretne stvari njegovo vlasništvo. Tu činjenicu i po ocjeni ovoga suda, tužitelj nije dokazao. Činjenica na kojoj tužitelj zasniva osnov vlasništva na predmetnim pokretnim stvarima je, da drugotužena (koja je njegova majka) živi u P. a ne u B., Međutim, iz uvjerenja Ministarstva srednjobosanskog kantona od 07.12.2020. godine proizilazi da je prebivalište drugotužene u B. u mjestu G.,, iz uvjerenja Službe za zapošljavanje Mostar od 10.07.2019. godine da se nalazi na evidenciji nezaposlenih, iz akta Općine Prozor broj 03/2-32-1996/19 da nije vlasnik niti posjednik nekretnina na području te općine, iz parničnog spisa i izvršnog spisa proizilazi da su drugotuženoj sva pismena dostavljana upravo na adresu B.,, pa i rješenje o izvršenju od 11.10.2019. godine. Posebno valja ukazati da se i prigovor drugotužene izjavljen protiv rješenja o izvršenju, upravo temeljio na tezi da ne živi u B. nego u P.. Međutim, rješenjem prvostepenog suda broj 46 0 Mal 086777 19 I 2 od 06.01.2020. godine, prigovor je odbijen jer je utvrđeno da stanuje na spornoj adresi u Bugojnu. To rješenje je potvrđeno rješenjem ovoga suda broj 46 0 Mal 086777 20 Gži od 17.06.2020.godine, kojima je ova dilema otklonjena. Pored toga, tužitelj i ne

spori da je na spornoj adresi i kuća oca tužitelja, odnosno supruga drugotužene, a iz računa koje je predložio na okolnost da je on kupio sporne stvari, se ne može sa sigurnošću utvrditi ta činjenica, kako to pravilno zaključuje i obrazlaže i prvostepeni sud. Stoga su neosnovani žalbeni navodi da činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno i da je pobijana presuda zasnovana na nepravilnoj primjeni materijalnog prava.

Odluka je, nasuprot žalbenim navodima, obrazložena prema standardima iz člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku i članom 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih članom 231. Zakona o parničnom postupku.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi 226. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednik vijeća
Nijaz Krnjić